

bedste klimatiske Forhold. Denne umulige Opgave vilde det ærede Medlem have staaet over for. Han kunde have holdt paa sin Mening, men han kunde ogsaa være sikker paa ikke at komme ind som Repræsentant for disse jydsk Agerdyrkere.

Chr. Reventlow: Jeg skal ikke paa ny komme ind paa en længere Debat om hele dette Spørgsmaal, men skal overfor det ærede Medlem, der nu satte sig, gøre opmærksom paa, at med Hensyn til min Stilling til det foreliggende Forslag vil han kunne faa udtømmende Oplysninger i min Tale ved 2den Behandling. Deraf vil han se, at naar jeg indtager dette Standpunkt, gør jeg det ikke mindst ud fra et demokratisk Syn paa, hvorledes hele dette Forhold bør ordnes. Mit Standpunkt vil endog være meget tiltalende for Jyderne. Jeg er selv Jyde og kender dem særdeles fortæffeligt, og jeg vilde aldrig vove at komme ud i en jydsk Landkreds med de Forslag, det ærede Medlem slutter sig til.

Rasmus Hansen: Inden vi forlade denne Debat, ønsker jeg at gøre nogle enkelte Bemærkninger. Som det høje Ting nok har lagt Mærke til, har jeg ikke været særlig begejstret for det foreliggende Lovforslag. Jeg er nemlig gaaet ud fra, at det foreliggende Toldlovsforslag er bygget paa et Grundlag, der efter min Overbevisning ikke er helt rigtigt. Jeg er hele Tiden gaaet ud fra, at det vilde være mere rigtigt og heldigt og sikkert mere klogt, naar Toldlovsforslaget havde været støbt over det Princip, at man havde rørt noget mindre ved de egentlige Finanstoldsatser og til Gængæld skaaret noget dybere ned med Nedsættelse af Beskyttelsen. Det er ganske sikkert, at naar det var sket, vilde Princippet være blevet bedre. Jo mere man sysler med Toldpolitik og Toldpositioner — jeg skal indrømme, at det slet ikke er let at komme til Bunds i disse Sager —, jo mere faar man den Opfattelse, at det Punkt, hvor det særlig brænder, er Beskyttelsen. Jo mere Forstaaelse man faar af denne Sag, jo mere bliver man klar over, at Beskyttelsessystemet nærmest er en Byld, der mere end noget andet tærer paa Samfundet. Kunde det her lykkes at faa skaaret rigtig Hul paa denne

Byld, vilde det sikkert være heldigt og sundt, ikke alene for hele Folket, men ogsaa for hele vort økonomiske Liv. Hovedværdien ved en Toldreform ligger derfor ikke i, at man nedsætter Statens Indtægter med et vist Antal Millioner, absolut ikke, men Hovedværdien ligger netop i, at man paa alle Beskyttelsessatser foretager passende Nedsættelser. Det er først ved Nedsættelse paa Beskyttelsessatserne, at Befolkningen virkelig faar nogen Skattelettelse. Nedsætter man f. Eks. Beskyttelsessatserne med 1 Million, betyder det ikke, at Befolkningen kun faar 1 Million i Skattelettelse, men det betyder for Befolkningen en Skattelettelse paa 6 à 7 Millioner. Forholdet er altsaa det — det skal jeg gøre opmærksom paa —, at for hver Million man nedsætter Statens Indtægter ved at ophæve Beskyttelsessatserne, vinder Befolkningen 6 à 7 Millioner. Det er noget, der har Betydning.

Men der er ogsaa andre Pletter paa Forslaget, jeg gerne vil have fjernet. Jeg kan saaledes her nævne den foreslaede Forhøjelse af Tobaksskatten. Jeg skal ikke i Dag komme ind derpaa; jeg har gjort, hvad jeg kunde for at faa denne Plet fjernet; naar det ikke er lykkedes, bærer jeg jo ikke Skylden derfor og vil intet Ansvar have i den Henseende.

Men til Trods for alt, hvad jeg kan have imod Forslaget, maa jeg erkende, at det er et Fremskridt, et ikke uvæsentligt Fremskridt, navnlig da der er gjort en Begyndelse henimod Beskyttelsens Nedsættelse. Jeg erkender ogsaa, at den højt-ærede Finansminister har været stillet overfor en meget vanskelig Opgave. Det vilde have været meget vanskeligt at gennemføre en Toldlov, dersom man var gaaet saa vidt i Nedsættelse af Beskyttelsen, som det egentlig var ønskeligt. Et saadant Forslag vilde ganske sikkert have mødt større Modstand i det andet Ting, end det nu vil blive Tilfældet. Jeg har den Opfattelse, at Modstanden fra det andet Ting, altsaa fra Højre, neppe nu vil være overvættets stor, fordi Beskyttelsesnedsættelserne i Virkeligheden i det hele ere ret lempelige. Jeg er derfor tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) havde Ret i den Udtalelse, han fremsatte ved denne Tolddebats Ind-